

at Folketinget skulle tage stilling til Fremskridtspartiets synspunkter om, hvorvidt vi skal have en grundlovskommission eller ej. En grundlovskommission er en veldefineret enhed, som vi alle sammen kender; vi ved, hvad den skal foretage sig osv. Det, der var formålet med debatten i dag, var jo at få en tilkendegivelse fra Folketingets partier.

Jeg er fuldstændig enig i statsministerens synspunkt om, at man kun skal nedsætte eller tage initiativ til at nedsætte en sådan grundlovskommission, hvis der er bred politisk enighed om det. Men den måde, hvorpå man får afprøvet den brede politiske enhed, er jo ikke ved bare at læse fru Pia Gjellerups læserbrev i Det Fri Aktuelt. Det er altså også ved, at Folketingets partier og medlemmer tilkendegiver deres mening her i Folketingssalen.

Siden vi begærede denne forespørgselsdebat, har der været mange kronikker og store artikler, hvor bl.a. Folketingets formand aktivt har deltaget i debatten om spørgsmålet om en grundlovskommission, så det er ikke sådan, at der ikke har været nogen offentlig debat; den har i allerhøjeste grad været der.

Men efter Fremskridtspartiets mening er spørgsmålet om vores grundlov ikke noget, der skal gøres til genstand for partipolitisk ping-pong, men noget, hvor man starter med at få en tilkendegivelse fra medlemmerne af Folketinget.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Min besvarelse skal udelukkende være til ære for dem, der måtte lytte til Folketingets debat, og som ikke har et indgående kendskab til, hvordan Folketinget sædvanligvis griber den slags debatter an; det ved hr. Kim Behnke nemlig godt, så det er altså ikke et svar til ham.

Hvis man ikke ønsker, at det skal være partipolitiske markeringer eller markeringer fra et flertal, men ønsker, at det skal være en åben debat, vil man normalt tage en henvendelse til de øvrige partier. Så vil partierne, hvis man finder, at der er en god anledning til det, tage en åben debat. Det ville vi typisk have gjort i sådan et tilfælde som dette, for der er ganske mange af os her i Folketinget, som er meget optaget af at diskutere også stedet for en grundlovsændringsproces, samt hvordan vi kan bidrage til den.

Jeg er sådan set overbevist om, at Folketinget ville have været interesseret i en åben forespørgselsdebat. Men det er ikke det, Frem-

skridtspartiet gør. Jeg anser det for at være en bortforklaring fra hr. Kim Behnkes side. Han har heller ikke afsløret, hvad der oprindeligt var anledningen. Det er der nogle af os der er blevet erindret om af andre, som kan huske det.

Men jeg vil altså under det betydeligt mere seriøst forberedte punkt på dagsordenen, som kommer efter denne forespørgsel, vende tilbage til, hvad Socialdemokratiet mener.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg har det lidt som den forrige ordfører: Jeg er ikke helt klar over, hvad det egentlig var, der var tænkt på med denne forespørgsel, som er stillet for længe siden.

Da vi i denne uge har tre debatter, vil jeg under denne forespørgselsdebat bevæge mig på et meget overordnet niveau for så ved behandlingen af SF's gennemarbejdede forslag senere på dagen at koncentrere mig om de emner, som det beslutningsforslag netop omhandler.

Retssikkerhedsbetragtninger over grundlovens §§ 72 og 73 vil vi behandle under redegørelsesdebatten på torsdag, som jo er et resultat af den forespørgselsdebat Venstre rejste sidste år.

Om forespørgslens emne, nedsættelse af en grundlovskommission, kan jeg straks afsløre, at vi i Venstre ikke finder, at tiden er inde til at nedsætte en grundlovskommission, men vi finder det naturligvis nyttigt, at vi fra tid til anden her i Folketinget udveksler synspunkter om partiernes grundlæggende holdninger til vores forfatning, for det er netop gennem sådanne debatter, at en ny grundlovskommission til sin tid skal udspringe. Det er ikke en ekspertkommission, der skal diktere Folketinget en ny grundlov. Det er Folketinget, som repræsenterer for det danske folk, der til enhver tid skal afstikke retningslinjerne for et fremtidigt kommissionsarbejde.

I Venstre finder vi, at grundloven er og skal være udtryk for folkets grundholdninger, og disse grundholdninger bør som sagt først komme til udtryk i debatten og derefter i landets forfatning. Sådan var det i 1849, sådan bør det fortsat være, og netop derfor er grundlovens ændringsprocedure meget omstændelig.

En grundlov, der ikke har en folkelig opbakning, er intet værd. Derfor skal grundloven heller ikke ændres, før der er et folkeligt pres, og grundloven skal kun indeholde helt fundamentale regler om de øverste funktioners magtfordeling.